

Pytania prejudycjalne

Czy wykładni art. 101 TFUE, art. 4 ust. 3 TUE i art. 11 rozporządzenia (WE) nr 1/2003 ⁽¹⁾ należy dokonywać w ten sposób, że:

- 1) krajowe organy ochrony konkurencji nie mogą odejść w ramach swej praktyki od instrumentów ustalonych i przyjętych przez europejską sieć konkurencji, a zwłaszcza od modelowego programu łagodzenia kar w wypadku takim jak w postępowaniu głównym, bez popadania w sprzeczność z wyrokiem Trybunału Sprawiedliwości UE z dnia 14 czerwca 2011 r. w sprawie C-360/09 Pfleiderer a konkretnie z jego pkt 21 i 22?
- 2) pomiędzy wnioskiem głównym o zwolnienie z kary złożonym przez przedsiębiorstwo do Komisji lub przygotowywanym do złożenia do niej oraz uproszczonym wnioskiem o zwolnienie z kary złożonym przez nie do krajowego organu ochrony konkurencji w odniesieniu do tego samego kartelu, istnieje związek prawny takiego rodzaju, że krajowy organ ochrony konkurencji – niezależnie od brzmienia ust. 38 Obwieszczenia Komisji w sprawie współpracy w ramach sieci organów ochrony konkurencji – ma obowiązek zgodnie z § 22 Modelowego programu łagodzenia kar europejskiej sieci konkurencji z 2006 r. (obecnie § 24 według numeracji Modelowego programu łagodzenia kar europejskiej sieci konkurencji z 2012 r.) oraz uwagą wyjaśniającą nr 45 Modelowego programu łagodzenia kar europejskiej sieci konkurencji z 2006 r. (obecnie uwagą wyjaśniającą § 49 Modelowego programu łagodzenia kar europejskiej sieci konkurencji z 2012 r.): a) dokonać oceny uproszczonego wniosku o zwolnienie z kary w świetle wniosku głównego o ile uproszczony wniosek wiernie odpowiada treści wniosku głównego; b) ewentualnie – jeżeli uzna, że uproszczony wniosek, który otrzymał ma węższy zakres przedmiotowy od wniosku głównego złożonego przez to samo przedsiębiorstwo, w odniesieniu, do którego Komisja przyznała warunkowe zwolnienie z kary rzeczonemu przedsiębiorstwu – skontaktować się z Komisją lub z samym przedsiębiorstwem w celu ustalenia czy po złożeniu uproszczonego wniosku w ramach dalszego dochodzenia wewnętrznego stwierdziła ona konkretne i szczególne przykłady zachowań w sektorze, który to jakoby miał być objęty wnioskiem głównym o zwolnienie z kary, lecz nie wnioskiem uproszczonym?
- 3) zgodnie z § § 3 i 22–24 Modelowego programu łagodzenia kar europejskiej sieci konkurencji z 2006 r. i odpowiadających im uwag wyjaśniających nr 8, 41, 45 i 46 oraz uwzględniając zmiany wprowadzone przez § § 24–26 Modelowego programu łagodzenia kar europejskiej sieci konkurencji z 2012 r. i uwagi wyjaśniające nr 44 i 49, krajowy organ ochrony konkurencji, który w okresie wystąpienia okoliczności faktycznych postępowania głównego stosował program łagodzenia kar taki jak w postępowaniu głównym, mógł zgodnie z prawem przyjąć w odniesieniu do danego kartelu objętego głównym wnioskiem o zwolnienie z kar złożonym lub przygotowywanym do złożenia przez pierwsze przedsiębiorstwo do Komisji: a) wyłącznie uproszczony wniosek o zwolnienie z kary złożony przez owo przedsiębiorstwo lub b) również późniejsze uproszczone wnioski o zwolnienie z kary złożone przez różne przedsiębiorstwa, które początkowo złożyły do Komisji niedopuszczalne wnioski o zwolnienie z kary lub wnioski o zmniejszenie grzywny, w szczególności w sytuacji gdy wnioski główne tych różnych przedsiębiorstw zostały złożone po przyznaniu warunkowego zwolnienia z kary pierwszemu przedsiębiorstwu?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu (Dz.U. L 1, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Karlsruhe
(Niemcy) w dniu 23 września 2014 r. – Nabel Peter Bogendorff von Wolffersdorff**

(Sprawa C-438/14)

(2014/C 462/22)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Amtsgericht Karlsruhe

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Nabel Peter Bogendorff von Wolffersdorff

Uczestnik: Standesamt der Stadt Karlsruhe, Zentraler Juristischer Dienst der Stadt Karlsruhe

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 18 i 21 TFUE należy interpretować w ten sposób, że organy państwa członkowskiego są zobowiązane do uznania zmiany nazwiska obywatela tego państwa, jeżeli jest on jednocześnie obywatelem innego państwa członkowskiego i w tym państwie członkowskim podczas zwykłego pobytu na skutek zmiany nazwiska, która nie jest związana ze zmianą statusu na gruncie prawa rodzinnego, nabył swobodnie wybrane nazwisko zawierające kilka tytułów szlacheckich, o ile prawdopodobnie nie zaistnieje w przyszłości istotny związek z tym państwem, a w pierwszym państwie członkowskim instytucja szlachty została wprowadzie zniesiona na mocy prawa konstytucyjnego, jednak tytuły szlacheckie noszone w momencie zniesienia instytucji szlachty mogą nadal stanowić część nazwiska?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez College van Beroep voor het bedrijfsleven (Niderlandy) w dniu 24 września 2014 r. – Bayer CropScience SA-NV, Stichting De Bijenstichting przeciwko College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden

(Sprawa C-442/14)

(2014/C 462/23)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

College van Beroep voor het bedrijfsleven

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Bayer CropScience SA-NV, Stichting De Bijenstichting

Strona pozwana: College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy postanowienia art. 14 dyrektywy 91/414⁽¹⁾ lub art. 63 w związku z art. 59 rozporządzenia dotyczącego środków ochrony roślin⁽²⁾ (rozporządzenia nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r.), lub art. 19 dyrektywy 98/8⁽³⁾ oznaczają, że w przypadku rozpatrywania złożonego przez wnioskodawcę wniosku o zachowanie poufności w rozumieniu ww. art. 14, 63 i 19 o każdym poszczególnym źródle informacji należy rozstrzygnąć przed wydaniem zezwolenia tudzież przed zmianą zezwolenia lub w jej trakcie w drodze decyzji, z którą mogą zapoznać się zainteresowane osoby trzecie?
- 2) W przypadku udzielenia na powyższe pytanie odpowiedzi twierdzącej: czy art. 4 ust. 2 dyrektywy dotyczącej informacji o środowisku⁽⁴⁾ należy rozumieć w ten sposób, że w przypadku braku decyzji w rozumieniu pytania pierwszego pozwany jako organ krajowy musi ujawnić żądane informacje o środowisku, jeżeli taki wniosek zostanie złożony po wydaniu zezwolenia lub po zmianie tego zezwolenia?
- 3) Jak należy dokonywać wykładni terminu „emisje do środowiska” zawartego w art. 4 ust. 2 dyrektywy dotyczącej informacji o środowisku, jeżeli wziąć pod uwagę przytoczone w pkt 5.5 niniejszego wyroku częściowego stanowiska stron w kontekście przybliżonej w pkt 5.2 tego wyroku treści dokumentów?
- 4) a) Czy dane zawierające ocenę uwalniania się do środowiska produktu, jego substancji czynnej (czynnych) i jego innych składników w następstwie zastosowania tego produktu należy uznać za „informacje dotyczące emisji do środowiska”?
b) Gdyby tak było: czy w tym kontekście istotne jest, czy wspomniane dane zostały zgromadzone w drodze badań (semi-)półowych lub w drodze badań innego rodzaju (na przykład badań laboratoryjnych lub badań dotyczących translokacji)?
- 5) Czy informacje dotyczące badań laboratoryjnych mogą zostać uznane za „informacje dotyczące emisji do środowiska”, jeżeli dana próba ma celu zbadanie w znormalizowanych warunkach odrębnych aspektów i została przeprowadzona z wyłączeniem wielu czynników (takich jak na przykład wpływ oddziaływań klimatycznych) i często przy zastosowaniu wysokich – w stosunku do rzeczywistego użycia – dawek?
- 6) Czy w tym kontekście za „emisje do środowiska” należy uznać również pozostałości wykrywalne po zastosowaniu danego środka w środowisku badawczym, na przykład w powietrzu lub w glebie, w liściach w pyłkach lub w nektarze rośliny (wyrosłej z nasion poddanych działaniu tego środka), w miodzie lub w organizmach niebędących przedmiotem zwalczania?